

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 25ης Μαρτίου 2003

Υπόθεση T-243/02

J
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Απόφαση κινήσεως διαδικασίας βάσει του άρθρου 51 του ΚΥΚ
- Προσφυγή ακυρώσεως - Αγωγή αποζημιώσεως - Προδήλως απαράδεκτο»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 523

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) που έχει ως αντικείμενο, κυρίως, αίτημα ακυρώσεως διαφόρων πράξεων σχετικών με την κίνηση διαδικασίας βάσει του άρθρου 51 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και αίτημα περί αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων)

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Βλαπτική πράξη - Έννοια - Προπαγανδαστική πράξη - Σημείωμα περί της κινήσεως διαδικασίας βάσει του άρθρου 51 του ΚΥΚ - Απαράδεκτο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 51 § 2, 90 και 91)

2. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Βλαπτική πράξη - Απόφαση περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως - Ρητή απόρριψη - Απαράδεκτο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91 § 1)

3. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Αντικείμενο - Διαταγή προς τη διοίκηση - Απαράδεκτο
(Άρθρο 233 ΕΚ· Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)

4. Υπάλληλοι - Προσφυγή-αγωγή - Αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως συνδεδεμένο με αίτημα περί ακυρώσεως - Απαράδεκτο του αιτήματος περί ακυρώσεως συνεπαγόμενο το απαράδεκτο του αιτήματος περί καταβολής αποζημιώσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

5. Υπάλληλοι - Προσφυγή-αγωγή - Αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσα ελλείψει προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας σύμφωνης προς τον ΚΥΚ - Απαράδεκτο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

1. Η ύπαρξη βλαπτικής πράξεως κατά την έννοια των άρθρων 90, παράγραφος 2, και 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για το παραδεκτό οποιασδήποτε προσφυγής ασκουμένης από τους υπαλλήλους κατά του οργάνου στο οποίο υπάγονται.

Συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως τα μέτρα και μόνο που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να επηρεάσουν ευθέως και αμέσως τα συμφέροντα του προσφεύγοντος μεταβάλλοντας σαφώς την έννομη κατάστασή του. Ένα σημείωμα που αφορά την κίνηση, κατά υπαλλήλου, διαδικασίας βάσει του άρθρου 51 του ΚΥΚ δεν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να επηρεάσουν ευθέως και αμέσως τα συμφέροντα του ενδιαφερομένου. Συγκεκριμένα, η κίνηση μιας τέτοιας διαδικασίας αποσκοπεί στο να παράσχει τη δυνατότητα στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να εξετάσει και να ελέγξει αν οι μομφές που διατυπώνονται κατά του ενδιαφερομένου, όσον αφορά την ποιότητα και την ποσότητα της εργασίας του, είναι ακριβείς και να ακούσει τον ενδιαφερόμενο επί του θέματος αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, προκειμένου να μορφώσει γνώμη σχετικά με τη σκοπιμότητα απολύσεως. Επομένως, συνιστά απλώς προπαρασκευαστική πράξη που ουδόλως προδικάζει το τελικό αποτέλεσμα της διαδικασίας.

(βλ. σκέψεις 30, 31 και 34)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 13 Ιουλίου 1993, T-20/92, Moat κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-799, σκέψη 39, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία, ΠΕΚ, 22 Μαρτίου 1995, T-586/93, Κοτζώνης κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1995, σ. II-665, σκέψη 38· ΠΕΚ, 19 Οκτωβρίου 1995, T-562/93, Obst κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-247 και II-737, σκέψη 23

2. Κάθε απόφαση περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως, είτε είναι σιωπηρή είτε ρητή, δεν συνιστά, θεωρούμενη μεμονωμένα, πράξη δυνάμενη να προσβληθεί. Μόνον όταν η απόφαση αυτή δέχεται, εν όλω ή εν μέρει, τη διοικητική ένσταση του ενδιαφερομένου συνιστά, ενδεχομένως, αυτή καθ' εαυτήν, πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής. Επομένως, η προσφυγή που στρέφεται κατά αποφάσεως περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως πρέπει, όσον αφορά το παραδεκτό της, να εξετάζεται μαζί με τις αποφάσεις που αποτελούν το αντικείμενο της ενστάσεως αυτής.

(βλ. σκέψεις 36 και 37)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 29 Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980 II, σ. 221, σκέψη 9· ΔΕΚ, 16 Ιουνίου 1988, 371/87, Προγούλης κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 3081, σκέψη 17· ΠΕΚ, 13 Φεβρουαρίου 1998, T-195/96, Αλεξόπουλος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-51 και II-117, σκέψη 48

3. Στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 91 του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα. Συγκεκριμένα, αφενός, ο κοινοτικός δικαστής είναι προδήλως αναρμόδιος να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα και, αφετέρου, σε περίπτωση ακυρώσεως πράξεως, το οικείο όργανο οφείλει να λαμβάνει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 40)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 9 Ιουνίου 1994, Τ-94/92, Χ κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. Ι-Α-149 και ΙΙ-481, σκέψη 33· ΠΕΚ, 8 Ιουνίου 1995, Τ-583/93, Ρ κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. Ι-Α-137 και ΙΙ-433, σκέψη 17

4. Το απαράδεκτο αιτήματος ακυρώσεως συνεπάγεται το απαράδεκτο του αιτήματος αποζημιώσεως οσάκις υφίσταται στενός δεσμός μεταξύ των δύο αιτημάτων.

(βλ. σκέψη 53)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 18 Ιουνίου 1993, Τ-50/92, Fiorani κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. ΙΙ-555, σκέψη 46· ΠΕΚ, 25 Οκτωβρίου 1996, Τ-26/96, Lopes κατά Διαστατηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. Ι-Α-487 και ΙΙ-1357, σκέψη 46

5. Στο σύστημα των ενδίκων βοηθημάτων που θεσπίζουν τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, η αγωγή αποζημιώσεως, η οποία συνιστά αυτοτελές ένδικο βοήθημα σε σχέση με τον προσφυγή ακυρώσεως, είναι παραδεκτή μόνον αν αυτή προηγήθηκε διοικητική διαδικασία σύμφωνη προς τις διατάξεις του ΚΥΚ. Η διαδικασία αυτή διαφέρει ανάλογα με το αν η ζημία της οποίας ζητείται η αποκατάσταση προκύπτει από βλαπτική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ή από συμπεριφορά της διοικήσεως η οποία δεν συνιστά απόφαση.

Στην πρώτη περίπτωση, εναπόκειται στον ενδιαφερόμενο να υποβάλει εμπροθέσμως στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διοικητική ένσταση στρεφόμενη κατά της επίμαχης πράξεως. Στη δεύτερη περίπτωση, αντιθέτως, η διοικητική διαδικασία πρέπει να αρχίσει με την υποβολή αιτήσεως κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, με την οποία ζητείται η αποκατάσταση της ζημίας, και να συνεχίσει, ενδεχομένως, με διοικητική ένσταση στρεφόμενη κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως.

(βλ. σκέψη 56)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 28 Ιουνίου 1996, T-500/93, Υ κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-335 και II-977, σκέψη 64· ΠΕΚ, 6 Νοεμβρίου 1997, T-15/96, Liao κατά Συμβουλίου Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-329 και II-897, σκέψη 57